

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 09.07.1997

KOM(97) 356 endelig udg.

97/0198 (COD)

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og
adgangsstyrende tjenester

(forelagt af Kommissionen)

Indholdsfortegnelse

Indledning	Side 3
I. Adgangsstyring i det indre marked	4
A. Fra kryptering til adgangsstyring	4
B. Radio- og tv-spredningstjenester	5
C. Informationssamfundets tjenester	7
II. Behovet for EU-lovgivning	9
A. Et marked med piratvirksomhed	9
B. Et retligt fragmenteret marked	10
C. Hindringer for fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser	11
III. Bemærkninger til de enkelte artikler	13
IV. Forslag til direktiv	17

Indledning

Kommissionen annoncerede i 1994 i sin meddelelse "Europa på vej mod informations-samfundet"¹, at den agtede at udarbejde en grønbog om retlig beskyttelse af krypterede tjenester. Kommissionen understregede allerede i sin meddelelse om et strategisk program til "optimering af det indre marked"², at der var behov for et EU-initiativ på området, og havde allerede på det tidspunkt ladet foreløbige undersøgelser af spørgsmålet foretage. I 1995 hørte Kommissionen de interesserede parter i et spørgeskema, der blev udsendt til og besvaret af en række økonomiske agenter. Høringen bekræftede, at den ulovlige modtagelse af krypterede tjenester og de divergerende retsbestemmelser udgjorde et reelt problem for mediebranchen i det indre marked.

Grønbogen om "retlig beskyttelse af krypterede tjenester i det indre marked"³ var genstand for en meget omfattende høringsproces i 1996. Reaktionen på grønbogen bekræftede, at der var behov for en EU-foranstaltning til harmonisering af den retlige beskyttelse af alle de tjenester, der anvender adgangsstyring i form af f.eks. kryptering og elektroniske låse for at sikre sig et vederlag. Både Europa-Parlamentet⁴ og et klart flertal af medlemsstaterne er enige i denne holdning og har anmodet Kommissionen om at forelægge et forslag til direktiv. Forslaget til direktiv blev annonceret i Kommissionens arbejdsprogram for 1997 samt i Kommissionens meddelelse "Europa i spidsen for det globale informationssamfund: Rullende handlingsplan"⁵.

Den 16. april 1997 vedtog Kommissionen en meddelelse om "et europæisk initiativ inden for elektronisk handel"⁶. Formålet med dette europæiske initiativ er "at fremme den kraftige vækst i den elektroniske handel i Europa" ved at gennemføre en "sammenhængende ramme af teknologiske og forskriftsmæssige foranstaltninger samt støtteforanstaltninger hurtigst muligt, og senest i år 2000"⁷. Med henblik på at skabe en favorabel retlig ramme anfører Kommissionen følgende i meddelelsen:

"En sikker distribution af tjenester forudsætter en tilstrækkelig retlig beskyttelse af adgangsstyringssystemer i hele det indre marked. Mange tjenester vil anvende en eller anden form for kryptering eller adgangsstyringssystem for at sikre en korrekt betaling. Tjenesteudbydere skal beskyttes mod pirateri af deres tjenester med ulovlige dekodere, smart cards eller andet pirateriudstyr. Kommissionen vil forelægge et direktivforslag med henblik på at fastlægge et passende beskyttelsesniveau for tjenesteudbydere inden for EU"⁸.

1 KOM(94) 347 endelig udg. af 19. juli 1994.

2 KOM(93) 632 endelig udg. af 22. december 1993.

3 KOM(96) 76 endelig udg. af 6. marts 1996.

4 Beslutning af 13. maj 1997.

5 KOM(96) 607 endelig udg. af 27. november 1996.

6 KOM(97) 157 endelig udg. af 16. april 1997.

7 Resumé i ovennævnte meddelelse, s. 3 og 5.

8 S. 26, punkt 55.

Begrundelse

I. Adgangsstyring i det indre marked

I.A. Fra kryptering til adgangsstyring

De eksempler, som Kommissionen forelægger i grønbogen, omhandler primært kryptering og krypterede tjenester. Radio- og tv-signaler beskyttes normalt ved kryptering i betalingsøjemed (betalings-tv og betalingsradio). Kryptering er imidlertid et redskab, der kan tjene flere formål, hvoraf nogle ligger uden for dette EU-initiativs rammer⁹.

Tjenesteudbydernes legitime interesser kan desuden også sikres ved andre teknikker end kryptering. Grønbogen omhandler tjenester, som tilbydes offentligheden mod betaling, og en sådan betaling kan sikres ved en række teknikker, hvor der sondres mellem autoriseret og uautoriseret adgang¹⁰.

Reaktionerne på grønbogen bekræfter, at denne model (og det dermed forbundne behov for retlig beskyttelse) er fælles for en lang række spredningstjenester og interaktive tjenester uanset transmissionsmåde¹¹. Det fælles træk ved disse er, at **adgangen til en teleformidlet tjeneste betinges af en forudgående tilladelse, der skal sikre, at tjenesten vederlægges**. I overensstemmelse hermed dækker forslaget til direktiv alle tjenester, der stilles til rådighed på grundlag af adgangsstyring, herunder traditionelt betalings-tv (og betalingsradio), video-on-demand, audio-on-demand, elektronisk udgivelse og en lang række on-line-tjenester, der alle tilbydes offentligheden i abonnement eller brugsrelateret form, dvs. mod betaling ved brug¹².

Udviklingen på markedet viser, at adgangsstyring hyppigere og hyppigere bliver en tjeneste i sig selv.

På nuværende tidspunkt findes der i praksis mange forskellige relationer mellem parterne. Kabeloperatører er f.eks. i nogle tilfælde involveret i tjenester, nemlig:

- a) formidling af **indholdet** (kanaler og/eller interaktive tjenester), som kabeloperatøren skal levere til den endelige forbruger
- b) tilrådhedsstillelse af faciliteter, der giver den endelige forbruger mulighed for at modtage indholdet i de kanaler eller tjenester, vedkommende har adgangstilladelse til

⁹ Herunder falder fortroligheden af private meddelelser og sikkerheden ved finansielle transaktioner.

¹⁰ Eksempel: passwords og elektroniske låse.

¹¹ Samme tjeneste kan leveres på forskellige transmissionsmåder og til forskellige typer terminaludstyr. Således kan f.eks. betalingsradio (eller music-on-demand-tjenester) transmitteres:

- via telefonnettet (til en speciel radiomodtager)
- trådløst til en bilradio (narrowcasting)
- via kabelnet til et tv-apparat (som en del af en pakke af digitale tjenester)
- on-line via en multimediecomputer.

¹² Alle disse tjenester "tilbydes offentligheden" for så vidt, at et givet indhold stilles til rådighed for et medlem af offentligheden, som er villig til at "løse adgangsbillet" til tjenesten. Adgangen til teatre og biografier er baseret på samme princip (forskellen er, at "adgangskontrollen" *på afstand*, dvs. telekontrol, er vanskeligere og kræver andre teknikker). I begge tilfælde kan tjenesten være begrænset til bestemte kategorier af offentligheden (eksempel: film, der ikke er egnet til mindreårige), uden at det påvirker definitionen af en tjeneste, der "tilbydes offentligheden".

- c) forvaltning af abonnementer og/eller afgifter, som den endelige forbruger betaler (i princippet deles sådanne indtægter mellem kanalerne efter fradrag af vederlaget til adgangsudbyderen)¹³.

Adgangsudbyderen (f.eks. kabeloperatøren i dette eksempel) spiller i en vis udstrækning samme rolle som en tour-operatør, der sælger pakkerejser (der er sammensat af flere tjenester, hvoraf vedkommende ikke nødvendigvis leverer nogen selv). Der ræsonneres på tilsvarende vis i forbindelse med en kanalpakke, idet den endelige forbruger underskriver en enkelt kontrakt (med adgangsudbyderen, der muligvis fungerer som agent), i stedet for at indgå lige så mange kontrakter, som der er tjenester i pakken¹⁴. Det betyder at adgangsudbyderen i tilfælde af uautoriseret modtagelse (direkte) taber indtægter, ligesom indholdsudbyderen (indirekte) lider finansiell skade osv. I dette forslag til direktiv anses tilrådighedsstillelse af adgangsstyring derfor som en tjeneste i sig selv.

I.B. Radio- og tv-spredningstjenester: betalings-tv, pay-per-view og betalingsradio

I årtier har radio- og tv-spredningstjenester været finansieret af reklameindtægter og/eller licensbetalinger. Tv-forbrug ved "direkte betaling" blev først udviklet i USA, hvor betalings-tv i 1995 dækkede 54% af det amerikanske tv-marked (sammenlignet med 39% i Europa og 28% i Japan)¹⁵. **Betalings-tv** voksede imidlertid hurtigt i Europa i 1996, hvor antallet af abonnenter steg fra 13,2 til 16,1 millioner¹⁶.

På baggrund af den nuværende tendens skønnes betalings-tv inden for de følgende to til tre år at blive det største medium for udbredelse af film på verdensplan¹⁷. Dette er allerede tilfældet i EU. I henhold til Screen Digest, fordelte forbrugernes udgifter til film sig i 1996 som følger (1988-tallene i parentes):

biograf:	31,3% (41,0%)
videoudlejning:	14,2% (39,9%)
videosalg:	20,4% (5,1%)
betalings-tv:	34,0% (13,9%)

¹³ Derudover kan krypteringstjenester være behandlet i en separat kontrakt mellem "teknologi-udbyderen" og radio- og tv-selskabet.

¹⁴ Et tilsvarende scenario forekommer hyppigt inden for telekommunikation, hvor en operatør fungerer som "kontrollør" for en række forskellige tjenester.

¹⁵ Kilde: IDATE. I henhold til samme kilde udgjorde den årlige vækst i betalings-tv i Europa 23% (sammenlignet med 11% for "gratis-tv").

¹⁶ Det Forenede Kongerige har det største antal abonnenter (5,57 millioner) fulgt af Frankrig (4,913), Spanien (1,465) og Tyskland (1,404).

¹⁷ Screen Digest, januar 1997.

Betalings-tv-kanalernes konkurrence om spredningsrettigheder har skabt et betydeligt marked for den audiovisuelle sektor. I henhold til forskellige undersøgelser, som Kommissionen har ladet udføre, steg den europæiske audiovisuelle sektors samlede indtægter mellem 1985 og 1994 med 93% i reale termer. Dette skyldes primært oprettelsen af nye indtægtskilder som f.eks. betalings-tv. De samlede abonnementsindtægter for betalings-tv steg i reale termer med næsten 400% i samme periode¹⁸.

Der kan opstå et nye marked i den nærmeste fremtid, når film og sportsbegivenheder vil stå til rådighed mod betaling i form af **pay-per-view**. World Cup-kvalifikationskampen mellem England og Italien i 1997 blev således set af 3,8 millioner britiske tv-seere på pay-per-view-basis. I Italien (hvor den første fodboldsender på pay-per-view-basis tegnede 41 173 abonnemeter i løbet af 4 måneder) køres der forsøg med et nyt system, hvor abonnenterne vil kunne købe kampe enkeltvis i stedet for at løse "sæsonkort".

Udviklingen af den **digitale radiospredning** vil give abonnenter mulighed for at modtage en række nye "tematiske" eller specialiserede radiokanaler, hvilket forventes at åbne nye muligheder for mediebranchen¹⁹.

Det fælles træk ved betalings-tv, betalingsradio og pay-per-view er, at det transmitterede signal skal beskyttes mod uautoriseret modtagelse, idet tjenesten ydes under en abonnementsordning (eller i øget omfang efter brugsrelaterede takster). Disse tjenester er således kun rentable, når de beskyttes ved hjælp af adgangsstyringsteknikker (især scrambling- og krypteringsteknikker²⁰).

Krypteringsteknikker anvendes allerede i en lang række telesystemer både for at beskytte informationer og for at identificere afsenderen og den autoriserede modtager af disse informationer. Tidligere blev kryptering associeret med diplomatisk og militær kommunikation, men i dag anvendes kryptering i stadig større omfang i dagligdagen. I forbindelse med anvendelsen af mobilradionet skal det apparat, hvorfra opkaldet foretages, kunne identificeres i faktureringsøjemed, samtidig med at opkaldet skal beskyttes mod medlytning. GSM-standarden²¹ åbner derfor mulighed for både kryptering af taledata (selv om denne mulighed måske ikke altid udnyttes) og for anvendelse af kryptering ved autentifikation af brugeren. DVB-standarden²² er udviklet efter dette forbillede.

I september 1991 vedtog Europarådet en "henstilling om retlig beskyttelse af krypterede fjernsynsprogrammer"²³ (senere ajourført i januar 1995 ved "henstilling om foranstaltninger mod piratvirksomhed på fonogram- og videogramområdet"²⁴). I denne tekst påpeges de negative konsekvenser af piratvirksomhed og oplister en lang række aktiviteter,

¹⁸ KPMG, "Organisation and Performance of Audio-visual Services and Production", Final Report to the European Commission, december 1996 (Studies on the Effectiveness and Impact of Internal Market Integration). Der er for nylig offentliggjort tilsvarende resultater for verdensmarkedet som helhed. I henhold til Screen Digest fra januar 1997 har udviklingen og fremkomsten af nye former for forbrug af film været sammenfaldende med en dramatisk stigning i de samlede udgifter til underholdningsfilm. Udbredelsen af betalings-tv og video har stimuleret bevidstheden om og efterspørgslen efter gode produkter. Denne udvikling har til dels skabt væksten på skuespilsmarkedet.

¹⁹ Se "Anmeldelse af en interessentskabsaftale, der skal danne rammen for en digital betalingsradiovirksomhed i Europa (Music Choice Europe)" i EFT nr. C 70 af 6.3.1997, s. 7.

²⁰ Kryptering defineres normalt som konvertering af input data (normaltekst) til ciffertekst (output data). Det omvendte forløb betegnes dekryptering.

²¹ Europæisk standard for digital offentlig mobilkommunikation.

²² Almindelig scrambling-algoritme for digital tv-transmission (Digital Video Broadcasting).

²³ Ministerkomitéens henstilling nr. R (91) 14.

²⁴ Ministerkomitéens henstilling nr. R.(95) 1.

der bør gøres til genstand for både civile retlige foranstaltninger²⁵ og "strafferetlige eller administrative sanktioner"²⁶. Henstillingen definerer krypteret tjeneste som "enhver tv-tjeneste, der spredes eller viderespredes ad teknisk vej, og hvis karakteristika ændres eller omdannes for kun at give en bestemt modtagerkreds adgang hertil". I direktiv 95/47/EF om standarder for transmission af tv-signaler betegnes dette i artikel 4 som adgangsstyring²⁷. **Udviklingen på markedet tyder imidlertid på, at adgangsstyringsteknik også vil blive anvendt til at kontrollere adgangen til andre digitale tjenester end tv-spredning.** I henhold til det britiske handels- og industriministerium drejer det sig f.eks. om tjenester, der fremføres via tv- eller telefonnettet, men ikke er tv-tjenester²⁸. Disse tjenester bør falde ind under EU-ordningens anvendelsesområde.

I.C. Informationssamfundets tjenester

I 1996 blev der solgt 68,4 millioner computere på verdensplan²⁹. Ved udgangen af januar 1997 var 16,1 millioner hosts³⁰ forbundet med Internet. Amerikanerne dominerer stadig nettet (med lige under 60% af alle hosts³¹), medens EU tegner sig for ca. 20%, og resten af verden deler de resterende 20%³².

I forslaget til direktiv om forskriftsmæssig gennemsigtighed³³ defineres informations-samfundets tjenester som "enhver tjeneste, der teleformidles på individuel anmodning fra en modtager af tjenester". Denne definition dækker en lang række tjenester, som der kan findes eksempler på i den meddelelse, der ledsager forslaget til direktiv. Oprindeligt var disse tjenester "ukoderede" og "gratis". Et voksende antal nye tjenester etableres i mellemtiden på grundlag af adgangsstyringsmodellen (eller udvikler sig i denne retning). Eksempler herpå spænder lige fra den elektroniske udgave af traditionelle aviser³⁴ over finansielle informationer til "pakketjenester"³⁵. Adgangen til disse tjenester styres i øjeblikket på grundlag af elektroniske låse, medens andre on-line-tjenester anvender kryptering.

²⁵ Påbud og forbud samt skadeserstatning (grundprincip II.2).

²⁶ Grundprincip II.1.

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/47/EF af 24. oktober 1995 om standarder for transmission af tv-signaler (EFT nr. L 281 af 23.11.1995, s. 51).

²⁸ Department of Trade and Industry, "The Regulation of Conditional Access Services for Digital Television" (Final Consultation Paper), 27. november 1996. I henhold til dette dokument skal styringen af adgangen til disse tjenester reguleres samlet.

²⁹ Kilde: International Data Corp.

³⁰ Hver host dækker mellem et og flere tusinde brugere (når forbindelsen stilles til rådighed af lokal-samfund, universiteter, selskaber osv.). Skøn over antallet af Internet-brugere svinger derfor meget, men tallet formodes at ligge på mellem 48 og 60 millioner.

³¹ NB. Det bør bemærkes, at de amerikanske optællinger omfatter alle hosts med domænenavnet ".com". Da mange hosts med dette domænenavn faktisk repræsenterer europæiske virksomheder, kan den amerikanske andel være overvurderet. Samme forhold gør sig gældende for hosts med domænenavnene ".net" og ".org" (der indgår i den amerikanske tælling, uanset hvor ejeren befinder sig rent fysisk).

³² Kilde: Network Wizards.

³³ KOM(96) 392 endelig udg. af 30. august 1996.

³⁴ I februar 1997 var 1 553 on-line-aviser til rådighed på World Wide Web (her 327 i Europa mod 880 i USA).

³⁵ Eksempel: America on Line (AOL) havde i februar 1997 8 millioner abonnenter.

I henhold til Andersen Consulting³⁶ vil **elektronisk udgivelse** i år 2000 tegne sig for mellem 5% og 15% af forlagsmarkedet og 8,8 til 12,4 mia ECU. Med elektronisk udgivelse kan der skabes nye billige informationskilder, ligesom adgangen til eksisterende informationskilder kan forbedres: En række publikationer (som f.eks. encyklopædier og fagtidsskrifter), som i "trykt" udgave ville være for dyre for gennemsnitsforbrugeren, bliver tilgængelige mod rimelig betaling i elektronisk udgave.

On-line-applikationer kan på tilsvarende vis forbedre adgangen til en lang række data, hvis rentabiliteten heraf sikres ved hjælp af brugsrelaterede takster, der håndhæves ved adgangsstyring (og retlig beskyttelse heraf). En ubegrænset adgang er ganske enkelt ikke forenelig med de investeringer, der skal foretages ved etablering af en database. Kombineret med elektronisk udgivelse³⁷ er **on-line-adgangen til databaser** en af de mest lovende applikationer i informationssamfundet. Som det hedder i en relativ ny undersøgelse³⁸ kan mange tjenester, som leverer erhvervsinformationer og i mange år kun har stået til rådighed for betalingsdygtige virksomheder, opnå større udbredelse som interaktive tjenester³⁹.

I den nærmeste fremtid vil der også blive tilbudt **music-on-demand** on-line. International Federation of the Phonographic Industry har for kort tid siden vurderet den omsætning, der potentielt kan opnås ved elektronisk overførsel af musikoptagelser, til 2 mia USD⁴⁰.

På et senere tidspunkt forventes video-on-demand at kunne modtages på både tv-apparater og computerskærme. En ulige behandling af forskellige transmissionsmåder (og forskelligt modtagerudstyr) ville således være i strid med princippet om ligebehandling og kunne skabe konkurrenceforvridninger.

³⁶ "Strategic Developments for the European Publishing Industry towards the Year 2000": Study for the European Commission, 1996.

³⁷ Til den elektroniske udgave af en avis er der knyttet en række links (hypertekst), som fører forbrugeren frem til udgiverens arkiver eller til andre publikationer.

³⁸ Farncombe Technology "The impact of new signal protection methods on interactive services' business strategies": Study for the European Commission, 1996.

³⁹ F.eks. tilbyder nogle finanstidsskrifter (på abonnement) on-line en "personlig avis" med en kundespecifik nyhedsside og værdipapirliste samt særlig adgang til selskabsberetninger og en grafisk fremstilling af børsudviklingen.

⁴⁰ Citeret af Reuters, den 2. december 1996.

II. Behovet for EU-lovgivning

II.A. Et marked med piratvirksomhed

Hvorvidt ovennævnte muligheder (med de dermed forbundne virkninger på jobskabelsen i mediebranchen) kan udnyttes, afhænger både af, om der er adgangsstyringsystemer til rådighed, og om disse er retligt beskyttede. Da tjenesten er omkostningsintensiv, vil den kun være rentabel, hvis adgangen styres. Så længe de potentielle udbydere ikke er retligt beskyttet mod piratvirksomhed, vil de være uvillige til at udbrede deres produkter ad kanaler, som ikke er underlagt adgangsbeskyttelse.

Markedet for adgangsstyrede tjenester vokser faktisk hurtigt som følge af digitalteknikken, men denne vækst kan blive sat over styr på grund af den lige så hurtigt voksende piratvirksomhed, hvor en florerende parallelindustri producerer og markedsfører apparater, der giver uautoriseret adgang til sådanne tjenester. Disse apparater markedsføres i særlige "publikationer" og på en række Internet-steder. Der er ligeledes opstået et marked for eftersalgsservice hvor apparaterne vedligeholdes.

Denne type piratvirksomhed har følgende negative virkninger:

- **Tjenesteudbyderen** mister abonnementsindtægter: piratvirksomhedens direkte omkostninger for betalings-tv-operatører i 1996 skønnes at ligge på 240 mio ECU⁴¹ (de direkte omkostninger, der er forbundet med udskiftning af det system, der er udsat for piratvirksomhed, indgår ikke i disse tal).
- **Den adgangsstyrende udbyder** lider finansiell skade, da der opstår yderligere omkostninger ved eventuelt at skulle udskifte adgangsstyringsystemet, og da der bortfalder potentielle indtægter som følge af, at den beskyttede tjeneste kan modtages uautoriseret.
- **Indholdsudbyderen** lider finansiell skade, da rettighedshavernes vederlag normalt beregnes på grundlag af den potentielle modtagerkreds, og ulovlig modtagelse således snyder dem for indtægter, de ville have modtaget via abonnementsindtægterne.
- **Forbrugerne** kommer til at betale højere priser, da tjenesteudbyderen nødvendigvis vil forsøge at dække tabene som følge af piratvirksomhed ved at hæve prisen på tjenesteydelsen samt prisen på eller lejen for de nødvendige anordninger.
- Forbrugernes valg reduceres, da anvendelsen af ulovlige anordninger, der giver adgang til beskyttede tjenester, undergraver tilliden til markedet, for så vidt at indholdsudbydere tøver med at udbyde deres værker i form af radio- og tv-signaler eller on-line-tjenester⁴².
- **Forbrugerne vildledes**, da de vildledes med hensyn til piratanordningens oprindelse og således tror, at de køber en autoriseret anordning. Hvis operatøren så ændrer adgangsstyringsystemet (f.eks. af sikkerhedsgrunde), vil forbrugeren ikke længere kunne anvende anordningen.

⁴¹ Kilde: AEPOC (Association Européenne pour la Protection des Oeuvres et services Cryptés).

⁴² Se "Intellectual Property in Cyberspace" (debatoplæg fra ITTA), 1996.

Af disse grunde indføjede Europa-Parlamentet og Rådet en betragtning om piratvirksomhed i direktiv 95/47/EF af 24. oktober 1995⁴³. Betragtningen lyder som følger: *“Inden for den europæiske audiovisuelle digitale sfære vil problemerne med piratvirksomhed vokse ... og det bliver mere og mere nødvendigt på europæiske plan at gennemføre en effektiv og skærpet lovgivning til bekæmpelse af piratvirksomhed”*.

II.B. Et retligt fragmenteret marked

Udbuddet af adgangsstyrede tjenester er opstået for at dække et stadigt mere specialiseret behov (hvilket berettiger den endelige forbrugers betaling herfor). Disse tjenester kan kun gøres rentable, hvis markedet har en vis størrelse. Markedet for en niche-tjeneste inden for et bestemt geografisk område er mindre end markedet for en tjeneste, der er rettet mod et bredt publikum, hvorfor det geografiske område måske ikke er tilstrækkeligt stort til at gøre den specialiserede tjeneste rentabel. De tjenester, der behandles i denne meddelelse, dækker ofte en grænseoverskridende efterspørgsel på et niche-område (dvs., at efterspørgslen bygger på andre kulturelle faktorer end nationalitet).

Forskellene i den retlige beskyttelse mod piratvirksomhed har en negativ virkning på udviklingen af disse tjenester på europæiske plan. I den forbindelse skal følgende bemærkes:

1. I de fleste medlemsstater dækker gældende lovgivning om piratvirksomhed udelukkende radio- og spredningstjenester⁴⁴.
2. I én medlemsstats lovgivning diskrimineres spredningen via satellit i forhold til spredningen pr. kabel, således at førstnævnte ikke er underlagt den retsbeskyttelse, der gælder for sidstnævnte.
3. I en anden medlemsstat er den retlige beskyttelse begrænset til de tjenester, der sender fra det nationale territorium.
4. I flere medlemsstater straffes piratvirksomhed udelukkende efter de generelle bestemmelser om illoyal konkurrence, og disse bestemmelser finder udelukkende anvendelse, hvis den ulovlige praksis berører det nationale marked (hvilket ikke er tilfældet, hvis de ulovlige dekodere, der produceres i disse lande, markedsføres i en anden medlemsstat).
5. Listen over ulovlige aktiviteter (hvis en sådan findes) og beskyttelsesgraden varierer fra medlemsstat til medlemsstat.
6. Findes der ingen bestemmelser, hvorefter ulovlig modtagelse af adgangsstyrede tjenester kan straffes. Kabel- og satellitdirektivet⁴⁵ indeholder ganske vist bestemmelser om udsendelse af beskyttede værker via satellit og viderespredning heraf pr. kabel, men yder ikke operatørerne nogen støtte i deres kamp mod ulovlig **modtagelse**, idet modtagelsen ikke udgør en relevant handling efter ophavsretten, der traditionelt dækker tilgængeliggørelse, men ikke modtagelse af et beskyttet værk⁴⁶.

⁴³ Se fodnote 22.

⁴⁴ Grønbogen om retlig beskyttelse af krypterede tjenester i det indre marked, s. 23.

⁴⁵ Direktiv 93/83/EØF (EFT nr. L 248 af 6.10.1993, s. 15).

⁴⁶ Grønbogen om retlig beskyttelse af krypterede tjenester i det indre marked, s. 23.

II.C. Hindringer for fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser

Et uensartet retsgrundlag kan skabe hindringer for den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser og hindre det indre marked i at fungere gnidningsløst. Bestemmelser til beskyttelse mod ulovlig modtagelse, der sonderer mellem tjenester af forskellig geografisk oprindelse⁴⁷, er uforenelig med EF-traktatens principper og skal derfor ophæves. Andre bestemmelser diskriminerer mellem de forskellige transmissionsmåder, f.eks. når jord- og kabelbaserede radio- og tv-spredningstjenester beskyttes mod ulovlig modtagelse, medens satellittjenester (der alle er udenlandsk oprindelse) ikke nyder samme beskyttelse⁴⁸. I henhold til EF-Domstolens retspraksis er sådanne foranstaltninger ikke tilladt. Diskriminerende foranstaltninger, der hindrer den frie udveksling af tjenesteydelser, er faktisk kun forenelig med EF-retten, hvis de kan henføres til en undtagelsesbestemmelse, som f.eks. traktatens artikel 56, som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed. I det konkrete tilfælde kan ingen af de nævnte grunde berettige en sådan diskrimination⁴⁹.

Hindringer for den frie udveksling af varer og tjenesteydelser kan endvidere skyldes en manglende retlig beskyttelse i nogle modtagerlande. Således bekræfter operatørerne i forbindelse med den af Kommissionen arrangerede høring, at en effektiv retlig beskyttelse mod ulovlig modtagelse af tjenesterne er en afgørende faktor i deres markedsstrategi. En manglende retlig beskyttelse i nogle medlemsstater (forbundet med huller i den retlige beskyttelse af tjenester, der ydes på tværs af grænserne) gør i øjeblikket det indre marked meget mindre attraktivt end det kunne have været.

Det er vanskeligere at forhandle med indholdsudbydere, når der ikke findes en ensartet beskyttelse i alle medlemsstater, hvor transmissionen kan modtages. Adgangsudbydere har derfor vanskeligere ved at sikre sig rettigheder til en rimelig pris, hvilket frem for alt berører deres grænseoverskridende aktiviteter.

Forskelle i medlemsstaternes lovgivning kan være en hindring for den frie udveksling af varer. Nogle af disse hindringer er uforenelige med EF-retten og må derfor fjernes. Andre kan være begrundet⁵⁰ i almene hensyn såsom forbrugerbeskyttelse (mod vildledning) samt intellektuel og industriel ejendomsret (mod piratvirksomhed).

For at fjerne ovennævnte hindringer og skabe en retlig ramme for adgangsstyringstjenester i det indre marked er der **behov for en juridisk bindende EF-foranstaltning, der kan skabe et ensartet beskyttelsesniveau. Af proportionalitetsårsager mener Kommissionen, at denne foranstaltning skal tage form af et direktiv**: et direktiv overlader det til medlemsstaterne at afgøre, med hvilke midler målet skal nås.

Forslaget til direktiv dækker ikke uretmæssige indgreb i oplysningssystemer til rettighedsforvaltning⁵¹ og omgåelse af tekniske foranstaltninger, som rettighedshavere gør brug af i forbindelse med håndhævelsen af deres rettigheder⁵². Disse spørgsmål blev behandlet i Kommissionens grønbog om ophavsret og ophavsretsbeslægtede rettigheder i informationssamfundet og vil blive gjort til genstand for separate foranstaltninger som annonceret

⁴⁷ Se kapitel II.B, punkt 3.

⁴⁸ Se kapitel II.B, punkt 2.

⁴⁹ Grønbogen, s. 32.

⁵⁰ Når proportionalitetsprincippet respekteres.

⁵¹ Som defineret i artikel 12 i WIPO's traktat om ophavsret, 1996.

⁵² Artikel 11 i ovennævnte traktat.

i Kommissionens meddelelse af 20. november 1996⁵³. Forslaget til direktiv behandler heller ikke spørgsmålet om industrielle ejendomsrettigheder i forbindelse med dekodere, da disse er underlagt en særskilt EU-ordning.

Tjenester, hvor brugen af kryptering har andre formål end at sikre betaling af et vederlag, falder ikke ind under direktivet. Drejer det sig om integriteten og/eller fortroligheden af oplysninger eller meddelelser, er det andre aspekter af almenhedens interesser (nemlig sikkerhed ved kommercielle transaktioner⁵⁴ og beskyttelse af privatlivets fred, herunder kommunikationshemmeligheden.

Anvendelsen af direktivet er ikke til hinder for eventuelle begrænsninger i brugen af krypteringsteknologi og -produkter⁵⁵.

⁵³ KOM(96) 568 endelig udg., "Opfølgning af grønbogen om ophavsret og ophavsretsbeslægtede rettigheder i informationssamfundet".

⁵⁴ Eksempel: digitale underskrifter falder ind under direktivet, hvis de anvendes som password til en adgangsstyringstjeneste, men ikke hvis de tjener andre formål.

⁵⁵ Den 27. marts 1997 vedtog OECD-rådet en henstilling med titlen "guidelines for cryptography policy". Rådet henviser til, at kryptografi har mange anvendelsesmuligheder, og at disse hver især rejser forskellige spørgsmål, men at det kan få uheldige konsekvenser for beskyttelsen af privatlivets fred, intellektuel ejendomsret og elektroniske handelstransaktioner, hvis der ikke anvendes kryptografiske metoder.

III. Bemærkninger til de enkelte artikler

Artikel 1

Litra a)

Direktivets anvendelsesområde defineres i litra a), sammenholdt med litra b). Det omfatter radio- og tv-spredning, informationssamfundets tjenester samt formidling af adgang til ovennævnte tjenester, såfremt de er beskyttet ved hjælp af adgangsstyring (som defineret i litra b).

Definitionen af *tv-spredning* er den samme som definitionen af tv-radiospredning i direktiv 89/552/EØF. Definitionen af *radiospredning* er baseret herpå og omfatter ikke blot lyd-signaler, men eventuelt også datasignaler på samme kanal. Disse definitioner af radio- og tv-spredning omfatter ikke tjenester, der stilles til rådighed på individuel anmodning. De falder ind under *informationssamfundets tjenester*.

Definitionen af *informationssamfundets tjenester* er baseret på Kommissionens forslag til direktiv om ændring af direktiv 83/189/EØF vedrørende forskriftsmæssig gennemsigtighed i det indre marked for informationssamfundets tjenester. I henhold til artikel 1 i dette forslag dækker definitionen "enhver tjeneste, der teleformidles på individuel anmodning fra en modtager af tjenester". Som eksempler på disse tjenester kan nævnes Video-on-demand og Audio-on-demand (som ikke er dækket af definitionen af radio- og tv-spredning), uanset hvilket apparat modtageren bruger (tv-apparat, computerskærm eller andet udstyr).

Styringen af potentielle slutbrugerers adgang til ovennævnte tjenester er en selvstændig opgave, der kan udføres af tjenesteudbyderen (som f.eks. et radio- og tv-selskab), men som i stadig stigende omfang udføres af specialiserede selskaber, der handler på tjenesteudbyderens vegne.

Relationerne mellem de enkelte involverede (men ikke adgangsstyringssystemerne) ligner dem, der gør sig gældende ved et koncertabonnement, hvor de enkelte berettigede slutbrugere har et abonnement, der udgør en kontrakt med koncertarrangøren, men ikke med de enkelte orkestre, som afholder koncerter under kontrakten. Det er relativt let at kontrollere adgangen til koncertsalen, hvor det kan kontrolleres, om de enkelte billetter er gyldige. Den eneste effektive måde, hvorpå man i forbindelse med radio- og tv-spredning kan kontrollere adgangen, er ved at sikre, at slutbrugeren ikke er i stand til at modtage det udsendte signal i forståelig form uden at anvende det rette udstyr og den nødvendige software.

Litra b)

De tjenester, der anføres under litra a), falder udelukkende ind under direktivets anvendelsesområde, hvis de er underlagt *adgangsstyring*. Ved adgangsstyring forstås i henhold til litra b), enhver teknisk foranstaltning, der gør adgangen til tjenesten afhængig af en forhånd opnået tilladelse med det formål for øje, at der betales et vederlag for den pågældende tjeneste. Dette skyldes at det ikke er teknikken som sådan, men den legitime interesse i, at der betales et vederlag for tjenesten, der er underlagt retlig beskyttelse. Adgangsstyring kan tjene forskellige formål (f.eks. beskyttelsen af fortrolige private meddelelser), der ikke er omfattet af direktivet. De tjenester, der opføres under litra a),

står til rådighed for alle, der er villige til at "løse billet". De tekniske foranstaltninger, der henvises til under litra b), skal sikre, at der løses "billet".

På dette område løber den teknologiske udvikling meget hurtig, og der kan fremkomme nye teknikker. Det er grunden til, at definitionen ikke henviser til en speciel teknik, som f.eks. kryptering, der er meget udbredt i digitale systemer.

Som eksempler på adgangsstyringsteknikker kan nævnes:

- (digital) kryptering og (analog) scrambling af radio- og tv-signaler
- kryptografiske kuverter med en krypteret udgave af et dokument (tekst, billede, film) samt regler for, hvordan der kan opnås adgang hertil
- elektroniske låse, der giver udgiveren mulighed for at låse indholdet på en sådan måde, at der kun kan opnås adgang til tjenesten, hvis der på forhånd er opnået tilladelse hertil (f.eks. ved abonnement).

Litra c)

Definitionen af *adgangsstyringsanordning* omfatter dekodere, omformningsanordninger (set-top boxes), smart-kort og alt andet udstyr eller alt andet software, som alene eller sammen med andre anordninger er en forudsætning for, at tjenesten kan modtages i forståelig form (i modsætning til i koderet uforståelig form).

Litra d)

Selv om *tilknyttede tjenester* ikke er retligt beskyttede i henhold til artikel 3 og 4, gælder bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, for disse tjenester. For at det indre marked kan udvikle sig på dette område, skal disse aktiviteter (installation, vedligeholdelse, udskiftning af adgangsstyringsanordninger samt kommercielle kommunikationstjenester) kunne bevæge sig frit. Disse tjenesters frie bevægelighed må ikke begrænses af grunde, der henhører under det i dette direktiv koordinerede område.

Udtrykket *kommerciel kommunikation* omfatter i overensstemmelse med grønbogen om kommerciel kommunikation i det indre marked - KOM(96) 192 af 8. maj 1996 - *alle former for kommunikation, der enten søger at promovere varer, tjenesteydelser eller en virksomheds eller en organisations image over for de endelige forbruger og/eller forhandlerne.*

Litra e)

Definitionen af *ulovlig anordning* er knyttet til listen over ulovlige aktiviteter i artikel 3: alle disse aktiviteter vedrører ulovlige anordninger, men direktivet indfører ikke sanktioner for besiddelse af sådanne anordninger (til private formål). Medlemsstaterne kan selv vælge at indføre sådanne sanktioner (jf. 15. betragtning).

Litra f)

Begrebet *uautoriseret adgang* udspringer af definitionen i litra b) og skal læses i sammenhæng hermed. Direktivet dækker ikke situationer, hvor der nægtes tilladelse af andre grunde end for at sikre betaling af et vederlag for tjenesten.

Uautoriseret adgang som sådan medfører ikke sanktioner i henhold til direktivet. Det er de kommercielle aktiviteter, som gør denne adgang mulig (artikel 3), der er underlagt sanktioner.

Litra g)

Definitionen beskriver omfanget af samordningen af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser. Samordningen gælder den retlige beskyttelse af tjenester mod uautoriseret adgang, som i litra f) defineres som "adgang til en beskyttet tjeneste i forståelig form uden tjenesteudbyderens tilladelse". Ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder falder således ikke ind under det område, der er omfattet af dette direktiv. Det, der beskyttes ved den foreslåede foranstaltning, er vederlæggelse af tjenesteudbydere. Indehavere af ophavsrettigheder vil ud fra en økonomisk synsvinkel givetvis profitere af sådanne foranstaltninger, men dette vil være en indirekte virkning, og deres interesser vil fortsat være af en anden karakter. Samme ræsonnement gælder for industrielle ophavsrettigheder til adgangsstyringsanordninger.

Artikel 2

Denne artikel skal sikre den fri bevægelighed af beskyttede tjenester, associerede tjenester og adgangsstyringsanordninger. Med henblik på at garantere det nødvendige ensartede beskyttelsesniveau skal medlemsstaterne i henhold til stk. 1 træffe de i artikel 3 og 4 anførte foranstaltninger. For at opfylde dette krav må nogle medlemsstater tilpasse deres lovgivning til definitionerne i artikel 1. Hvis den gældende lovgivning f.eks. kun dækker radio- og tv-spredningstjenester, vil den skulle ændres, så den dækker alle de i artikel 1, litra a), definerede tjenester. Hvis den retlige beskyttelse er begrænset til tjenester, der transmitterer fra det nationale territorium, vil denne diskriminering skulle fjernes, hvilket også gælder for eventuel lovgivning, der diskriminerer mellem transmissionsmåder (f.eks. mellem kabel og satellit) eller mellem terminaludstyr (f.eks. mellem tv-apparater og computere). I Europa transmitteres mange tjenester faktisk samtidig via satellit, kabel og/eller jordstationer, ligesom digitale tjenester i den nærmeste fremtid vil bruge en integreret platform bestående af kabelnet, satellitmodtagere og dekodere, telefonlinjer osv.

Stk. 2 er en direkte anvendelse af det indre markeds principper: når et område er samordnet ved harmonisering, er der ikke længere nogen begrundelse for at begrænse den fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser. Med undtagelse af de foranstaltninger, der anføres i stk. 1, må medlemsstaterne ikke begrænse den fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser, der er omfattet af dette direktiv, under henvisning til deres retlige beskyttelse mod de i artikel 3 anførte ulovlige aktiviteter.

Artikel 3

Listen over forbudte aktiviteter er primært baseret på grundprincip I i Europarådets henstilling R(91)14. Denne henstilling sondrer klart mellem besiddelse i *kommercielt* og *privat* øjemed: førstnævnte er ulovlig, medens sidstnævnte ikke er. I flere medlemsstater sikres den retlige beskyttelse af koderede tjenester desuden ved hjælp af generelle bestemmelser om *unfair konkurrence*, som udelukkende dækker *kommercielle* aktiviteter, idet lovligning om unfair konkurrence udelukkende finder anvendelse på kommercielle aktiviteter. Direktivet følger også Europarådets henstilling med hensyn til kravet om overholdelse af proportionalitetsprincippet i EF-traktatens artikel 3 B, der begrænser EU's foranstaltninger til det, der er nødvendigt for at nå det pågældende mål. Direktivet går med hensyn til litra b) ganske vist længere end henstillingen, men følger samme grund-

princip, idet sanktionerne kun rammer *kommercielle* aktiviteter, der fremmer uautoriseret modtagelse, og ikke den uautoriserede modtagelse som sådan.

Artikel 3, litra a), begrænser bl.a. importen af ulovlige anordninger i kommercielt øjemed. Importrestriktioner over for tredjelande skal være i overensstemmelse med de relevante WTO-bestemmelser. Da denne foranstaltning anvendes ensartet på både EU- og tredjelandsprodukter og opfylder det legitime ønske om at kontrollere en bedragerisk praksis, er foranstaltningerne i overensstemmelse med WTO's bestemmelser.

Begrebet *passende* sanktioner og retsmidler præciseres i artikel 4.

Artikel 4

Stk. 1

Retsbestemmelser er kun effektive, når de ledsages af passende sanktioner. Med hensyn til EF-retten er dette princip fastholdt i Kommissionens meddelelse om betydningen af sanktioner for gennemførelsen af fællesskabslovgivningen vedrørende det indre marked (KOM(95) 162). Det betyder imidlertid ikke nødvendigvis, at der skal fastsættes et harmoniseret sanktionsniveau. I artikel 4, stk. 1, fastsættes en række kriterier, som skulle sikre, at målsætningen nås, og som samtidig giver medlemsstaterne tilstrækkelig fleksibilitet. Der kan desuden findes andre forslag i håndhævelsesafsnittet i TRIPS-aftalen, der indeholder en omfattende liste over foranstaltninger mod piratvirksomhed.

Stk. 2

I dette stykke anføres de sædvanlige civilretlige foranstaltninger, der finder anvendelse på de pågældende aktiviteter i de fleste medlemsstater. Disse foranstaltninger kan en eller flere tjenesteudbydere gøre gældende. Artikel 44 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (TRIPS) indeholder påbud og forbud, medens artikel 45 fastsætter regler for skadeserstatning. Der er fastsat regler om beslaglæggelse af retsstridige materialer i artikel 46 i TRIPS-aftalen og i artikel 7 i direktiv 91/250/EØF, der giver de kompetente myndigheder mulighed for at beslaglægge uautoriserede kopier af computer-software.

Artikel 5, 6 og 7

Disse artikler indeholder standardbestemmelser.

IV. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, artikel 66 og artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁵⁶,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁵⁷,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁵⁸, og

ud fra følgende betragtninger:

De mål for EF, der er nedfældet i traktaten, omfatter en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk samt en sikring af økonomiske og sociale fremskridt ved at fjerne de skranker, der deler dem;

udbuddet af radio- og tv-spredningstjenester samt informationssamfundets tjenester på tværs af landegrænserne kan yde et betydeligt bidrag til at virkeliggøre disse mål;

traktaten foreskriver fri bevægelighed for alle tjenesteydelser, der præsteres mod vederlag; når denne ret anvendes på radio- og tv-spredningstjenester samt informationssamfundets tjenester, er den ligeledes en konkret EF-retlig manifestering af et mere generelt princip, nemlig udtryksfriheden som forankret i artikel 10 i Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;

Kommissionen har på grundlag af grønbogen om "retlig beskyttelse af krypterede tjenester i det indre marked"⁵⁹ gennemført en omfattende høring; høringen bekræftede behovet for et EF-retligt instrument, som kan sikre den retlige beskyttelse af alle de tjenester, der sikrer sig vederlag ved adgangsstyring;

Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 13. maj 1997⁶⁰ om grønbogen Kommissionen til at forelægge et forslag til direktiv, der omfatter alle krypterede tjenester, hvor krypteringen anvendes til at sikre betaling af et vederlag; Parlamentet var enig i, at forslaget skulle omfatte informationssamfundets tjenester, der teleformidles på individuel anmodning fra en tjenestemodtager, samt radio- og tv-spredningstjenester;

den digitale teknologi skaber forudsætningerne for, at forbrugernes valgmuligheder kan øges og den kulturelle mangfoldighed styrkes, idet der kan tilbydes en endnu bredere vifte af tjenester som omhandlet i traktatens artikel 59 og 60; disse tjenester vil ofte kun være rentable, hvis tjenesteudbyderen kan sikres et vederlag ved hjælp af adgangsstyring;

⁵⁶ EFT nr. ...

⁵⁷ EFT nr. ...

⁵⁸ Europa-Parlamentets udtalelse af, Rådets fælles holdning af

⁵⁹ KOM(96) 76 endelig udg. af 6. marts 1996.

⁶⁰ EFT nr. C ...

spørgsmålets betydning fremgik af Kommissionens meddelelse "Et europæisk initiativ inden for elektronisk handel"⁶¹, hvori der annonceres et forslag til direktiv, der skal skabe et ensartet beskyttelsesniveau for tjenesteudbydere i Europa;

i henhold til traktatens artikel 7 A indebærer det indre marked et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser; i henhold til traktatens artikel 128, stk. 4, skal EF tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til de andre bestemmelser i traktaten; i medfør af artikel 130, stk. 3, skal EF gennem de politikker og aktioner, som det iværksætter, bidrage til at skabe de nødvendige betingelser for udviklingen af fællesskabsindustriens konkurrenceevne;

forskellene mellem de nationale regler for retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester kan skabe hindringer for den fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser;

anvendelsen af traktaten er ikke tilstrækkelig til at fjerne disse hindringer i det indre marked, hvorfor ændringerne må fjernes ved etablering af et ensartet beskyttelsesniveau i medlemsstaterne; dette betyder, at de nationale regler for kommercielle aktiviteter, der vedrører ulovlige anordninger, må tilnærmes hinanden;

disse kommercielle aktiviteter skader forbrugeren, som vildledes om de ulovlige anordningers oprindelse; der er brug for et højt forbrugerbeskyttelsesniveau for at kunne bekæmpe denne form for bedrag over for forbrugeren; i henhold til traktatens artikel 129 A, stk. 1, skal Fællesskabet bidrage til virkeliggørelsen af et højt forbrugerbeskyttelsesniveau ved de foranstaltninger, som det vedtager i henhold til artikel 100 A;

de rammebestemmelser for etableringen af et fælles audiovisuelt område, der er fastsat i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed⁶², senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF⁶³, bør suppleres med bestemmelser om adgangsstyringsteknikker som fastsat i dette direktiv, ikke mindst med henblik på at sikre, at udbydere af grænseoverskridende udsendelser behandles lige uanset hjemsted;

i henhold til Rådets resolution af 29. juni 1995 om en ensartet og effektiv gennemførelse af fællesskabsretten og om sanktioner i tilfælde af overtrædelse af dens bestemmelser vedrørende det indre marked⁶⁴, skal medlemsstaterne træffe foranstaltninger, som bevirker, at EF-retten gennemføres lige så effektivt som medlemsstaternes nationale ret;

den indbyrdes tilnærmelse af love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne skal efter proportionalitetsprincippet som omhandlet i traktatens artikel 3 B, stk. 3, begrænses til, hvad der er nødvendigt for at nå målene for det indre marked;

anvendelsen af nationale bestemmelser, som forbyder privat besiddelse af ulovlige anordninger, bør ikke berøres af dette direktiv; det samme gør sig gældende for anvendelsen af EF's konkurrenceregler og for anvendelsen af EF's regler for intellektuel ejendomsret;

⁶¹ KOM(97) 157 endelig udg. af 16. april 1997.

⁶² EFT nr. L 298 af 17.10.1989, s. 23.

⁶³ EFT nr. L 202 af 30.7.1997, s. 60.

⁶⁴ EFT nr. C 188 af 22.7.1995, s. 1.

direktivet bør heller ikke berøre anvendelsen af nationale bestemmelser, der ikke falder ind under det område, der er omfattet af dette direktiv, såsom bestemmelserne om beskyttelse af mindreårige, der er vedtaget i medfør af direktiv 89/552/EØF -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Definitioner og anvendelsesområde

I dette direktiv forstås ved:

- a) *Beskyttet tjeneste* følgende tjenester, når de som adgangsstyrede tjenester ydes på basis af adgangsstyring:
- tv-spredning som defineret under tv-radiospredning i artikel 1, litra a), i direktiv 89/552/EØF
 - radiospredning, dvs. trådbåren eller trådløs udsendelse, herunder udsendelse via satellit, af radioprogrammer, der er beregnet til at blive modtaget af almenheden
 - informationssamfundets tjenester, jf. artikel 1, nr. 2, i Rådets direktiv 83/189/EØF⁶⁵, som ændret ved direktiv ../.⁶⁶
- eller adgangsstyring af ovennævnte tjenester som en selvstændig adgangsstyrende tjeneste.
- b) *Adgangsstyring* en teknisk foranstaltning og/eller arrangement, der gør adgangen til tjenesten i forståelig form afhængig af en forudgående individuel tilladelse, der skal sikre betalingen af et vederlag for den pågældende tjeneste.
- c) *Adgangsstyringsanordning* et udstyr eller program, der er udformet eller adapteret med henblik på at muliggøre adgangen til en beskyttet tjeneste i forståelig form.
- d) *Associeret tjeneste* installering, vedligeholdelse eller udskiftning af adgangsstyringsanordninger samt tilrådighedsstillelse af kommercielle kommunikations-tjenester i forbindelse med beskyttede tjenester, adgangsstyringsanordninger eller andre associerede tjenester.
- e) *Ulovlig anordning* et udstyr eller program, der er udformet eller adapteret med henblik på at muliggøre uautoriseret adgang til en beskyttet tjeneste.
- f) *Uautoriseret adgang* adgang til en beskyttet tjeneste i forståelig form uden tjenesteudbyderens tilladelse.
- g) *Det område, der er omfattet af dette direktiv* alle bestemmelser vedrørende uautoriseret adgang til beskyttede tjenester.

⁶⁵ EFT nr. L 109 af 26.4.1983, s. 8.

⁶⁶ EFT nr. L ...

Artikel 2

Det indre markeds grundprincipper

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at forbyde de i artikel 3 anførte aktiviteter på deres territorium og stille de i artikel 4 anførte sanktioner og retsmidler til rådighed.
2. Medlemsstaterne må uanset stk. 1 under henvisning til det område, der er omfattet af dette direktiv, ikke:
 - a) begrænse tilrådighedsstillingen af beskyttede tjenester eller associerede tjenester med oprindelse i en anden medlemsstat
 - b) begrænse adgangsstyringsanordningers frie bevægelighed.

Artikel 3

Ulovlige aktiviteter

Medlemsstaterne forbyder følgende aktiviteter på deres territorium:

- a) fremstilling, import, salg eller besiddelse af ulovlige anordninger i kommercielt øjemed
- b) installation, vedligeholdelse eller udskiftning af ulovlige anordninger i kommercielt øjemed
- c) brugen af kommerciel kommunikation med henblik på at fremme salget af ulovlige anordninger.

Artikel 4

Sanktioner og retsmidler

1. De i artikel 2, stk. 1, anførte sanktioner skal være effektive, afskrækkende og stå i forhold til den ulovlige aktivitetens potentielle virkning.
2. Den enkelte medlemsstat træffer de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på at sikre, at tjenesteudbydere, hvis interesser berøres af en ulovlig aktivitet der udøves på den pågældende medlemsstats territorium, kan anlægge erstatningssag og anmode om, at der nedlægges påbud eller forbud og i givet fald foretages beslaglæggelse af ulovlige anordninger.

Artikel 5

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1999. De underretter Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Rapporter

Kommissionen forelægger senest fem år efter dette direktivs ikrafttræden og derefter hver tredje år en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg om anvendelsen af dette direktiv og fremsætter om nødvendigt nye forslag med henblik på at tilpasse direktivet til den tekniske og økonomiske udvikling.

Artikel 7

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 8

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

ISSN 0254-1459

KOM(97) 356 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

06 09

Katalognummer: CB-CO-97-359-DA-C

ISBN 92-78-22694-7

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2986 Luxembourg